

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Вівторок, 9 вересня 1980 року • № 109 (2837). • Ціна 2 коп.

ВЕЛИКИЙ СТАРТ „МАЛОГО ТРУДОВОГО“

НА СТУДЕНТСЬКОМУ КАЛЕНДАРІ — ТРУДОВИЙ СЕМЕСТР. ВІН ТРИВАЄ ОДИН МІСЯЦЬ.

УЧОРА ПОНАД ШІСТЬ ТИСЯЧ СТУДЕНТІВ ВУЗІВ ТА УЧНІВ СЕРЕДНІХ СПЕЦІАЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ОБЛАСТІ ВИЇХАЛИ В КОЛГОСПИ І РАДГОСПИ. ЇХНЕ ЗАВДАННЯ — ДОПОМОГТИ СІЛЬСЬКИМ ТРУДЯЧІМ У ЗБИРАННІ ВРОЖАЮ ПІЗНІХ КУЛЬТУР.

СЬОГОДНІ МИ ДРУКУЄМО ПЕРШІ ПОВІДОМЛЕННЯ З МІСЦЬ ДИСЛОКАЦІЇ ТРУДОВИХ ЗАГОНІВ.

400 студентів Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування і курсантів Кіровоградського льотноштурманського училища прибули на місце роботи в 13 колгоспів Добровеличківського району.

У кожному господарстві працюватиме загін, у якому 25—30 хлопців і дівчат.

На сто пар робочих рук поповнилася робітничі сім'ї радгоспу «Зоря» обласного управління торгівлі. На юніх дорослим приїхали учні Кіровоградського кулінарного училища. Для майбутніх кухарів робота на городі — це своєрідна невелика практика. А вже

чат. Основна робота — збирання фруктів і городини.

Зробити належить чимало, та настрої у молоді бадьорі. «Постараємось не підвести старших, працюємо як слід», — кажуть вони.

В. ЛИТВИНОВ,
інструктор райкому комсомолу.

по закінченні навчання всім їм доведеться постійно мати справу з огірками і капустаю, баклажанами і помідорами, соловинками перцем і картоплею...

З. БОНДАРЕНКО,
заступник директора по навчально-виховній роботі Кіровоградського кулінарного училища.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ

ПОЛЕ

НА ДОПОМОГУ ДОРОСЛИМ

у збиранні овочів прийшли школярі Новоукраїнського району.

Майже щодня після уроків учні 4—6 класів Рівнянської десятирічки № 2 поспішають на город колгоспу імені Ватутіна.

Всі учні працюють на «відмінно». На недавньому трудовому десанті особливо старалися піонери загонів імені Олега Кошового та імені Аркадія Гайдара Віта Кінша, Андрій Михайлов, Сергій Банзюк і Микола Чорба.

Олександр БАРАНОВ з колгоспу імені Дзержинського Компаніївського району в складі екіпажу В. О. Шакула намотовив комбайном СК-4 8310 центнерів зерна. Це — найкращий результат в області, досягнутий на агрегаті такої марки.

У ці дні екіпаж готує свій комбайн до збирання врожаю соняшнику.

Фото Р. ЄПЕКИНА.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

Ділова пропозиція

Машина молодого комбайнера Григорія Кругляка досягла кінця загінки. Короткий перепоїнок. Власне, не перепоїнок, а єдина хвилинка на розвороті, в яку можна змахнути пліт із чола та перевірити правильність роботи комбайна. Так робить більшість досвідчених механізаторів, щоб не допустити втрат зерна. Так робить і Григорій. І знову загудів мотор, обмолочуючи хліб нового врожаю.

У пору жнив, коли дорога кожна хвилинка, Григорій не дає перепоїнку ні машині, ні собі, ні своєму помічнику. Тому й результати має відмінні. Він упевнено вдержує перше місце серед молодих комбайнерів Добровеличківського району. Про це із задоволенням говорила на звітно-виборчих комсомольських зборах першої тракторної бригади колгоспу імені Шевченка перший секретар райкому комсомолу Любов Нащуприг. Тут же вона вручила передовому комбайнеру району перехідний Червоний прапор трудової слави.

завсім недавно, і ветеран Володимир Манталаца задоволені мікрокліматом взаємодопомоги і взаємодопомоги, який склався у бригаді. Закономірно, що збори визнали роботу комсомольської групи задовільною, а групкомсоргом знову обрали Віктора Нероду.

На зборах звучали не тільки бадьорі нотки. Молодь самокритично оцінила життя групи за звітний період. Було, зокрема, сказано, що мало юнаків бере участь у культурно-масовій та спортивній роботі, що вимагає поліпшення трудової дисципліни.

— Потрібно більше хоро-

ших наставників, — сказав на зборах Станіслав Ткаченко.

Хлопець правий. Наставництво вже відіграло і відіграє неабияку роль у вихованні молодих хліборобів. І добре, що є в першій тракторній такій люди, на яких можна рівнятися, які правлять за прикладом не тільки у праці, а й у житті. На жаль, з цим куди гірше справи в третій тракторній бригаді, де комсомольська група теж провела свої звітно-виборчі збори.

Ось кілька рядків з вступу секретаря комсомольської організації колгоспу імені Шевченка Лю-

мили Гордієнко: «У групі працюють трактористами одні хлопці. На обліку — 7 членів ВЛКСМ, два комсомольці ще не вписалися на облік. Групкомсорт пасивний, збори проводились дуже рідко, пост «Комсомольського прожектора» не працював. Комсомольці майже не брали участі в культурно-масовій та спортивній роботі, порушували трудову дисципліну, їхні свідомість і політичний рівень дуже низькі».

Можна, звичайно, захоплюватися сміливістю і самокритичністю секретаря колгоспної комсомольської

організації, якби не виникали інші думки. Адже і простої техніки, і порушення трудової дисципліни, і певна пасивність хлопців — усе це відбувалося на очах Люби Гордієнко. Там, де групкомсорт «сильний», як люблять говорити в райкомі, там і справи йдуть добре. Таким показав себе Віктор Нерода. А що ж робити з тими групами, де групкомсорт «не тягне»? Групкомсорта переобрати.

Можливо, висновок зборів щодо групкомсорга цілком правильний. Але ж і його наступник Олександр Турта працюватиме в тій же обстановці плінності кадрів, низької дисципліни. Мабуть, Людмила Гордієнко разом з членами комітету слід прислухатися до пропозицій комсомольців зокрема Станіслава Ткаченка, про розвиток наставництва. Таким колективним наставником для комсомольців і молоді третьої бригади могли б стати їхні колеги з першої. Ця думка чомусь не пройшла на жодних зборах. А жаль. Це могло б допомогти налагодити справи комсомольської групи.

В. ШАРІЙ,
спецкор «Молодого комуніста».

ВИСОКА НАГОРОДА

На Кіровоградському іподромі перед відкриттям 11-ї обласної сільськогосподарської виставки відбувся мітинг представників і в колгоспного села і трудящих міста з нагоди вручення нашої області першого Червоного прапора Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС.

Згадаємо, що не так давно в багатодітній родині з славної 30-тисячної когорти механізаторів нашої степової краю, Юрій Тесленко з Волинського району. Це йому в колгоспі імені Чапаєва як правдолюбця і охочого до соціалістичного змагання було надано почесне право зробити перший рейс до елеватора з добрим намотом. Михайло Капустя (колгосп імені Леніна Кіровоградського району), член обкому комсомолу, очолював збірний комсомольсько-молодіжний екіпаж. Володимир Лубенець з Гіталовського району (колгосп імені Шевченка Новоукраїнського району), минулорічний переможець соціалістичного змагання серед молодих комбайнерів області, нагороджений Знаком ЦК ВЛКСМ «Золотий колос». Прізвищ не злічити.

Багатою шляхою у безкрає поле допомогли прокласти батько, брат, добрий наставник-сусід. Чи не так турбували стежку до славного майбутнього Олександр Васильович Палав, Семен Карпович Онуфрієв, Василь Іванович Моторний, Віктор Степанович Андриш, на чий грудях виблискують золоті зірки Героїв Соціалістичної Праці? Традиції? Без них не було б успіху. Ось кілька цифр, які засвідчують і оте юнацьке завзяття, і дбайливе, справді хазяйське ставлення механізаторів Кіровоградщини до техніки. Адже сьогодні в їхньому розпорядженні — майже двадцять тисяч тракторів, понад дев'ять тисяч вантажних автомобілів, до десяти тисяч різних комбайнів. І всьому цьому технічному арсеналу хлібороби області вміють дати лад. За десять п'ятирічку наприклад, на ремонтах і технічному обслуговуванні машин зекономлено 6 мільйонів карбованців, заощаджено близько 50 тисяч тонн пального і масел. За успіхи у високопродуктивному використанні сільськогосподар-

ської техніки нашу область, єдину в республіці, удостоєно високої відзнаки.

Відкривши мітинг, перший секретар обкому Компартії України Михайло Митрофанович Кобилчак надав слово заступникові міністра сільського господарства УРСР М. М. Русолю. Він тепло поздоровив присутніх, а в їхній особі — всіх трудівників полі, працівників ремонтних майстерень колгоспів, радгоспів, системи «Сільгосптехніки» і вручив перехідний Червоний прапор Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС та грошову премію.

Слова щирої вдячності висловили на адресу партії та уряду бригадир тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоукраїнського району В. І. Моторний, його колега з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району В. С. Андриш, вийшов на трибуну і Микола Ламратов, комбайнер колгоспу «Україна» Долинського району, депутат Верховної Ради УРСР. Повідомив: за п'ятирічку намотовано 61 тисяч центнерів хліба при зобов'язанні 70 тисяч. Комбайн «Колос» відпрацював сім сезонів без капітального ремонту. Згадав свого напарника — сина Володимира, і серце сповнилося батьківською гордістю. У добрих традиціях — невичерпне джерело сил і завзяття, шляхи до нових перемог на хлібній ниві.

І. НАЗАРЯТИЙ.

На знімку: перший секретар обкому Компартії України М. М. КОБИЛЧАК приймає нагороду.

Фото І. ЖЕВАНІВСЬКОГО.

ДЕНЬ СВОБОДИ БОЛГАРІЙ

ЄДИНА

В НАС ДОЛЯ, ЄДИНА МЕТА!

Велике свято прийшло на землю країни троянд. Сьогодні 36-й раз тут відзначатимуть національне свято Народної Республіки Болгарії — День свободи. 8 вересня 1944 року, переслідуючи гітлерівські війська, Радянська Армія вступила на територію Болгарії. В ніч з 8 на 9 вересня болгарський народ повалив фашистську владу. Перемога соціалістичної революції в Болгарії стала триумфом ідей марксизму-ленінізму на болгарській землі. Керуючись цими ідеями, БПГ вказав народним масам шлях до соціалізму. Народне ібройне повстання було тріумфом продовженням революційного перетворення у світі, початком яким поклав Великий Жовтень.

(Матеріали, присвячені Дню свободи НРБ читайте на 2-й стор.)

ЄДИНА В НАС ДОЛЯ, ЄДИНА МЕТА!

СЬОГОДНІ — НАЦІОНАЛЬНЕ СЬВЯТО НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЇ — ДЕНЬ СВОБОДИ

СОНЦЯ ТОБІ, БОЛГАРСЬКИЙ НАРОДЕ!

За минулі 36 років болгарський народ у великій соціалістичній сім'ї, із всебічною допомогою СРСР здійснив глибокі соціальні, економічні, культурні, політичні, наукові й комуністичні перетворення. Завдяки послідовній політиці БКП і КПРС у ході соціалістичного й комуністичного будівництва між НРБ і СРСР силилися відносини, які є прикладом соціалістичного інтернаціоналізму.

У найвіддаленіших кутках України Рад наші болгарські побратими мають друзів, які зичать їм доброту і сонця. Зичать і на ділі доводять вірність нашому братерству. Степівчан з орденосностю Кіровоградщини єднають спільні інтереси з хліборобами Толбухівського округу НРБ. Робітники кіровоградських заводів «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів, озуттєвої фабрики підтримують тісні зв'язки з трудівниками толбухівських підприємств «Маяк», «Метал», «Добринч». Первинні організації Товариства радянсько-болгарської дружби плодотворно працюють на багатьох інших підприємствах, у колгоспах, навчальних закладах нашої області. Нашим друзям у Болгарії ми посилаємо сільськогосподарські машини, до них ми їдемо з радісною піснею.

Вже багато років міцніють контакти між комсомольськими організаціями Кіровоградщини та організації Димитровської Комуністичної Спільноти Молоді. Комсомольські активісти обох спільнот радіють, як краще налагодити свою роботу по комуністичному вихованню молоді, діляться досвідом, передають одне одному все найцінніше: скарби, літ доріжки хліборобів і будівельників, вчителів і митців. Молоді тваринники, спеціалісти колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району сьогодні знають, як жити і працюють майстер машинного доіння М. Філева і керівники молочного скотарства філіалу агропромислового комплексу м. Шабла Б. Янгозова. Кіровоградські робітники раді вітати комсомольців і молоді бригади «Донка Христова» з толбухівського заводу «Орляк», які випускають продукцію із Знаком якості. Учні середньої школи № 14 м. Кіровограда подорожують сьогодні зі святом своїх ровесників з політехнічного училища імені Христо Ботева.

Ідуть листи і телеграми в сонячній Балчик і Добруджу, а далече село Пчеларово, де працює літературно-творчий клуб «Пулес», члени якого пишуть вірші про Леніна і великий Радянський Союз, про нашу неперемнену дружбу. Країна троянд чекає гостей, чекає своїх друзів і побратимів з берегів Дніпра і Інгулу, Ятрані і Південного Бугу.

Нас єднає братерство. Руку, ровеснику! Руку, другари!

Я КОГО кольору ранки? Пронісши в Кіровограді більше року, курсант другого курсу льотно-штурманського училища, посланець братньої Болгарії Володимир Васильєв тепер має свою власну думку: в Кіровограді вони такі ж, як і в рідній Софії: в серпні — бронзові, у вересні — золоті... Цінувати час його настав батько, Страті Васильєв, азіатор за спеціальністю. — Запам'ятай: кожен день починається з ранку, — казав він і навчав сина бути терпеливим, не лякатись труднощів.

І РАНКИ ЙОГО ЗЛОТІ

Початок був звичайний. Учився в школі, в сьомому класі почав відвідувати авіамоделний гурток аероклубу, збудував свої перші моделі літаків. Навчався у гімназії, самостійно виготовив планер з розмахом крил понад чотири метри. Авіація вже тоді стала для Володимира тим, що й для батька і для його дядька — Василя Васильєва, тоді авіатора.

У хлопця була мрія — він хотів здійснити політ з гори Вітоши на своєму планері.

А випробування? — заперечив батько. Йди краще до нас, на авіа-підприємство.

Рік роботи помічником авіаінженера був визначальним для Володимира у виборі професії. Він твердо вирішив стати штурманом. Бажанні це посилалося, коли зустріли зі своїм другом Любомиром Боневим, що навчався тоді в Кіровоградському льотно-штурманському училищі цивільної авіації і приїхав до Софії на канікули.

— Як там? — цікавився Володимир.

— Зустрічають нас тепло, як своїх, як рідних, навіть не відчувалося, що в іншій країні.

Доско готувався до екзаменів і склав усі на «відмінно».

— Тепер я цілком згодний з Любомиром, — твердив Володимир, — надто довгими здалися канікули. А потім зрозумів: не такі вони вже й тривалі, і все ж я снував за Кіровоградом, друзями. Ми живемо в таких умовах, коли відчуваш серцем біль-

ше, ніж можна розповісти словами. Друзі у Володимира, крім земляків, багато. І це не тільки курсанти, з якими разом учився, а й місцеві хлопці і дівчата. Володимир називав їхні імена: Галина Моравина, Володимир Шановалов, Володимир Симіполецький.

Болгарські курсанти обрали Володимира старостою. Ось і тепер (у котрий раз?) знадобилась батькова наука цінувати час. Адже громадська робота вимагає його багато. Юнакові потрібно не тільки знати все про своїх однокурсників, а й самому показувати приклад у навчанні, дотриманні дисципліни, організувати спортивно-масові заходи, відповідно своїх ровесників.

Та у мене в групі надійні помічники, — мовить Володимир, — особливо відмінники навчання: Валентин Георгієв і Георгій Гаджієв, групкомсорг Антон Нанов, Продан Караяннов.

На знімку: В. ВАСИЛІЄВ.
Фото В. ГРИБА.

Володимирові радісно вранці спостерігати, як потім курсанти плыве до центрального входу училища. Тут росіяни і болгарі, українці і угорці, посланці Африки. Янесь особливо хвилююче почуття виникає ця, здавалося б, буденна картина. Розійдуться хлопці по аудиторіях, а міне час — працюватимуть на авіапідприємствах Болгарії, інших країн світу. Немає на батьківщині Володимира такого аеропорту, де не трудилися б штурмани, що набули спеціальності в Кіровограді. І пам'ять про місто, де юнак став не класним спеціалістом, де збулася його мрія, він збереже на все життя.

Ю. ЛІШАШНИКОВ,

«ЗДРАСТУЙТЕ, ДРУГАРИ!»

так починаються кожний лист, телеграма чи вітальна листівка, котримі обмінюються кіровоградські й болгарські школярі. Цими словами починаються їхні досить часті зустрічі. З цих слів почалася також їхня справді міцна дружба.

Хто і коли саме започаткував зв'язки між хлопцями і дівчатками Кіровограда і болгарського міста Толбухіна, сказати важко. Та це не так і важливо. Важливо те, що триває вона, эта дружба, десятки років і виявляється в спільних зборах піонерських загонів і дружин, у проведенні вікторин, ювілейних концертних програм.

...Та чи не найбільш пам'ятною подією стали союзна квітнева дні напередодні святкування 110-річчя з дня народження В. І. Леніна. Піонери нашого міста щиро вітали болгарських друзів, переможців вікторини, приспівуючи вивченню біографії вождя світового пролетаріату, 45 країн учнів Толбухівської школи імені П. Славейкова приїхали на кіровоградську землю, щоб ознайомитися з історичним місцем і свого денним нашим краєм, чудовими, роблячими людьми. Побачитися зі своїми друзями по листуванню.

А члени клубу інтернаціональної дружби «Факел» обласного Палацу піонерів та школярів звернулися до своїх ровесників з проханням допомогти якомога більше знати про життя героїв-антифашистів Болгарії. Минуло небагато часу, і на адресу КІДУ листів почали приїжджувати багаторазово. У цей — писав «Діти герої Болгарії» — лист.

«Зрастуйте, другари! Виконуємо ваше прохання. Думам, висланий матеріал багато в чому допоможе вам».

Трохи розповімо про свої справи. Багато хлопців і дівчат з нашого клубу інтернаціональної дружби незабаром прийматимуть у лави Димитровської Комуністичної Спільноти Молоді. І з великим задоволенням ми прочитали книгу Олександра Фадеева «Молода гвардія». Подивилися на фото і схвилювали нас. Чи не могли б ви дати матеріал про діяльність цих безстрашних комсомольців і переслати нам? Наперед вам вдячні».

Члени КІДУ імені Кості Крачукова. Кіровоградський школяр уже відомий іменем Микола Палаузова. Інший Палаузов, Іванко Палаузов, Іванко Палаузов, Іванко Палаузов. Вони заучували на уроках лінійку і збори. Про подвиги цих юних болгар у роки другої світової війни знають всі школярі Болгарії.

А «Факел» продовжує готувати Палаузова, Олена Тимофеева, Славко Шарпар, Вадим Пукар задумали одержати цінний матеріал зробити доступним для вивчення всім болгарам. Тобто оформити його в альбом. Роботи не обійшло ніякого багато. І хоча улі зникли працювати самі, та без допомоги керівника клубу інтернаціональної дружби Тетяни Петрівни Демиденко їм не обійтися...

Т. СТОРОЖУК.

ШКОЛА ХЛІБОРОБСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

На ваше прохання

Тан часто називають клуб молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін». На його засіданнях і під час обміну делегаціями молоді Кіровоградщини і Толбухівського округу Народної Республіки Болгарії щиро діляться досвідом участі комсомольських організацій у здійсненні аграрних програм КПРС та БКП, наполегливо впроваджують в практику спільні досягнення. В ці дні, коли йде підготовка до ювілейного — десятого засідання клубу, що відбудеться в Толбухіні, до редакції надходять листи від молодих механізаторів області, в яких вони просять детально розповісти про клуб, про те, як стати його членом.

Охоче виконуємо це прохання.

участі у формуванні особистості молодого будівника комунізму.

Клуб є першою міжнародною молодіжною організацією, яка відіграє значну роль у підвищенні ефективності сільськогосподарського виробництва, дієвості соціалістичного змагання, в активізації роботи комсомольських організацій, у підвищенні загальноосвітнього і професійного рівня молодих трудівників.

Це далеко не всі сфери діяльності міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін». Він є організатором соціалістичного змагання між молодіжними бригадами та окремими механізаторами Кіровоградської області і Толбухівського округу, сприяє вдосконаленню системи обміну передовим досвідом. Стало правилом, що молоді хлібороби Кіровоградщини допомагають своїм болгарським друзям збирати врожай, навчають молодих толбухівців експлуатувати радянські комбайни «Нива» і «Колос».

За прикладом кіровоградців толбухівські комбайни створюють комсомольські організації механізаторів за виробничими принципами. Цінним виявився досвід наших земляків по вдосконаленню форм морального й матеріального стимулювання.

Красномовним прикладом ефективною діяльності клубу молодих механізаторів є також обмін «секретами» технології виробництва. Раз на рік рада клубу проводить засідання з участю представників області та округу. На них слухають заїти про роботу, підбивають підсумки суперництва, визначають і нагороджують переможців.

День чергового засідання клубу (такі засідання відбулися вже дев'ять) перетворюється в день яскравого вияву інтернаціоналізму, активно-

го обміну інформацією і передовим досвідом. Безперечно маз що розповісти свого часу болгарським друзям керівник комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи з колгоспу імені Леніна Долинського району Петро Шкарупа. Адже його колектив був переможцем республіканського соціалістичного змагання молодих кукурудзіводів.

Став у пригорді болгарським хлопцям і досвід роботи комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Ульянова Ульяноського району, очолюваної Анастасією Харказим, комбайнера колгоспу «Більшовик» Гайворонського району Станіслава Сторожука та багатьох інших.

Кіровоградський молоді було цікаво дізнатися, як працюють механізатор агропромислового комплексу в Каварні Тодор Мічєс, молодіжна бригада Георгія Христова із селища Орляк.

Міжнародний клуб молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухін» діє. Його плодотворна робота свідчить, що молоді дають братніх країн зміцнює свою дружбу, працює заради спільної мети — світлого майбутнього всього людства.

М. ІЛґН.

ВІДСТАНЬ—НЕ ЗАВАДА

менше й для кіровоградських робітників легкої промисловості. Ще 1976 року вони почали листуватися з товаришами з толбухівської фабрики «Назард», які випускали подібну продукцію. На 6 Березня і 1 Травня 1977 року обмінялися поздравними телеграмми, виготовили і надіслали в Толбухін альбом з кольоровими фотографіями про життя й діяльність колективу, з описом видів змагання, роботи наставників, побудовані про-

зразки виробів, котрі виходять на фабриці з державним Знаком якості. Непабаром і на «Назард» було створено клуб болгаро-радянської дружби, його назвали промовистим іменем «Аврора», що означає світло.

Дружні зв'язки кіровоградців з болгарськими друзями розширюються: надано посилані листи колективній фабриці імені Георгія Сотирова з міста Каварни. Вся робота по розвитку болгаро-радян-

ської дружби ведеться радою на чолі з гол. тов. Лисенком підприємства «О. І. Фофаново». Так, тільки цього року, готуючись до 36-ї річниці соціалістичної революції в Болгарії, організували культурно-радянсько-болгарської дружби, виставили книжкову виставку, провели в цих же бесіди про НРБ і загальні збори з нагоди великого свята болгарського народу.

Нашій дружбі, — каже Ніна Граматова, яка є членом ради первинної організації Товариства радянсько-болгарської дружби, — не заважають відстані.

А. КЛИМЧУК.

На Кіровоградській панчішній фабриці працює трохи більше чотирьохсот чоловік, серед яких — 140 комсомольців, і працюють чудово: з початку року понад задання випустили продукції на 261 тисячу карбованців, у тому числі з державним Знаком якості — на 83 тисячі карбованців.

— 25 тисяч пар надпланових виробів з початку року — з таким показником підійшли ми до знаменного й для нас свята — 30-ї річниці соціалістичної революції в Болгарії, — каже секретар комсомольської організації фабрики Іліна Граматова.

Там, свято болгарського народу зна-

ВІН НЕ ПЕРЕСТАЄ дивуватися своєю Влезо: то вона завжди спокійна, розсудлива, а то розквітлюється, загарячує — навіть через дрібниці. Ось і тепер, прийшовши з роботи, несподівано спалахнула:

— Ти скажи мені, Стасю: чого це деякі люди роблять нелюдські викрутки? Одне одного стараються обдурити, обманити лукавістю. Сьогодні чула від шоферів: Трохимові дочці сказали: «Демо тобі премію, якщо поділишся нею». А що оті здоровані роблять? Замість того, щоб зайнятися ділом, вулики у дядьків перевертають, насмуктавшись яблучної бурди... Або...

— Та не цокоти ж ти так злісно! — обізвав він дружину. — Не треба збирувати все найгірше, найтемніше. У нас же більше хороших людей. І у кожної людини більше світлого, ніж темного.

— Та згодна я з тобою.

сила — на сила. Звір теж сильний, але він зажерливий, на чуже зазіхнув... То ж там стійте так, щоб ніяка каналія не посміла до вас підступити. Стійте і пам'ятайте про оці металеві гостинці.

— Добре, батьку, — тільки й відповів Стас.

— Бути такими, як ми — цього мало, — застеріг батько. — Станьте вище — більшими, міцнішими за нас. І не повторюйте наших помилок. Та знай, з ким водишся. А коли побачаєш узяти ціну людини, підведи її до чужого

ший лікується роботою.

Та Станіслав не лукавив. Він відповів просто, пояснюючи свій вибір: «Наобхідно хліб швидше зібрати, а механізаторів не вистачає. І граба мені заробити — будується».

Тільки-но почав фундамент ставити — прийшли хлопці: Петро Чернов, Іван Юник, Микола Абрамов. А тут і сестри з чоловіками, а тут і батько з матір'ю. Батько, звісно, очолив цей ударний загін і задоволено позаторював:

— Гуртом і драбину можна до неба підняти!

за даї зміни давав Стас. І ніякої тобі подрапини. Майстер!

І Валя гордиться своїм Стасем.

Тільки цього року під час відпустки він знову не з нею — поїхав терміново в майстерню райсільгосптехніки. Покликав головного інженера:

— Треба. Привезли з колгоспу імені Телішевського колінвал. Просять: хай відшліфує Гірник. То як?

Станіслав знімає від такого дозвіря.

— Поїхали.

І він шість днів шліфував аали — знову надплавив. Бо свою особисту норму перекинув дазною.

В АЛІ, не дочекавшись чоловіка, йшла за ним на роботу, щоб у кінотеатр запросити. Біля майстерні бачить гурт хлопців. Серед них стоїть її чоловік, розкинувши руки на рівні плечей, а на них, як на перекладних, позисло даздебелих хлопців.

— Цирк! Оце цирк! — показує на спортивний майданчик захтер. — Дивися, дочко, не переважила у нас Піддубні!

— То — чоловік мій!

— Так, так, слааний він у тебе. Зараз з дружинниками піде — щоб був порядок.

Валя підходить до «Запорожця» і влаштується на задне сидіння. Зітхнула — скучила за восьмичасним сином, який гостює у бабусі.

Але ні, на цей раз вони підуть без нього, хлопці з червоними пов'язками на руках. Бо у Станіслава Гірника відпустка. Він сідає в «Запорожець» і вирулює на вулицю, що веде до Осички — тут шлях до отчого дому...

Й ОМУ тридцятий рік.

Чого досяг він за цей час? Набув військової спеціальності, став слюсарем, шліфувальником, шофером. З чотирьох видів спорту виконав нормативи першого розряду. Він був членом бюро райкому комсомолу, тепер — депутат районної Ради народних депутатів, а в райсільгосптехніці — старший громадський інспектор по охороні праці, фізгорт, громадський інструктор по спорту, член добровільної народної дружини, член збірник команд районної ради ДСТ «Колос».

Про всі ці його посади мені сказали в різних інстанціях. Від нього визнавали лише таке: робітник, комуніст.

А коли три роки тому поїхав за туристською путівкою у Францію, щоб самому пройти тими місцями, де діяв наш легендарний Василь Порик, старому паризькому робітнику він відреконувався так:

— Я — робітник. І комсомолець.

— Майстер?

— Хочу стати майстром.

Оце і вся його «поза».

Він не хизується, що вміє багато, що знає багато, він не хизується своєю силою. Він просто йде в життя з розпростертою душою, молодий і щасливий, відвертий перед собою і людьми — звичайний робітник зі степової Вільшанки, який хоче стати майстром з майстрів. І є у нього своя «чарка меду» — робота, котру він виконує з насолодою.

М. ШЕВЧУК.

ДЕСЯТА П'ЯТИРІЧКА У ТВОЙ ДОЛІ

„ЧАРКА МЕДУ“

Але скажи ти мені як народний засідатель: чому таке зло не переводиться й досі?

— Бо ми не завжди корчимо його громадочу. Чекаємо, що скажуть на суд, міліція, сілрада... Ні, ні, хай кожен із нас скаже нечеснiвцю: «Годі!» От у нашому цеху було кілька п'яничок. Так ми такого вогню насипали їм під ноги. Ніхто не пожалів, усі дали морального стусана, бо вони підводили колектив.

Того вечора вони збилися поїхати до батьків в Осички. «Чи переболіли батькові рани?» Стасеві робиться совісно — він уже тиждень не був дома. А коли купував «Запорожця», то так і сказав хлопцям:

— Це щоб частіше навідуватися до мамі...

Хоч жив він тепер у Вільшанці, але своїм домом вважав той, де народився.

І до нього з далеких років заговорив Олександр Гнатюк, його батько. Тоді якраз Станіслав у відпустку з армії прийшов. — Ти, сину, не хизуйся своєю силою — гирями жбурляєш, як горіхами. Ти добрістю потіш людей. Як допоможеш устаті слабкішому, то й підтримає його... А як прийдеш у гарнізон, розкажи хлопцям ось про що. Прощо зазвуду.

І батько розмотав вулик, з якого на жорстку дощину скотилася крупина металу — чорного й холодного.

— Це — оскілок. Давдаць п'ять літ він мучив мене, будив серед ночі і дряпав по нервах. Я через нього п'ятдесят кілометрів до Берліна не дійшов. А тепер інвалідом став. То хто за мене посіє й вижне? — Олександр Гнатюк болісно зіщулюється — щось штрикнуло в поперек. — Ти розкажи своїм хлопцям, що й такі гостинці не зупинили нас, коли на нашу землю поперся звір, коли ми гоїли на ній рани. Бо ми дуже любимо — все, що нам дороге. А без любові

НАШ СУЧАСНИК: ЙОГО ДІЛА, ЙОГО ПОМИСЛИ, ЙОГО УСТРЕМЛІННЯ

болію чи чужої радості — ніколи не помилишся. І май своє діло, яке для тебе солодше за чарку меду. А займешся чим завгодно — сам мучитимешся і завдаватимеш морочи іншим.

— Я постаріюся, тату!..

Б АТЬКО знав: треба допомогти меншому синові — і хату збудувати, і добром обжитися. Чим міг — допомагав. І все ж нагадував Марії Хомівні, дружині своїй:

— Ти не дуже жалій його — не маленький. Хай сам напнеться, сам поміркує — тоді знайме ціну добру. Загляне, не дай бог, у чарку з окаянною за твій карбованець — на старця буде скожним, бо потім проситиме й у незнайомця.

Стас не сердився на батька, почувши таке. Заробляв немало, бо шліфувальником був вправним, четвертий розряд мав. І він ніколи не розтринькував ні своїх, ні батькових грошей. Пішов у відпустку — не спішив на пляж, а попросився в колгосп «Перемога» помічником до комбайнера. У стінгазеті назвали його романтиком, сином хлібороба, який повинен був зробити укіс за батька і за себе. Хтось навіть приписав йому афоризм Миколи Островського: «Один лікується тим, що відпочиває, ін-

Тільки гарненько трамбує, щоб землетрус не розвалив».

Та й сміявся. Та й тишався бразими хлопцями, які не знали перепочинку.

САМЕ ТОДІ, під час забудови, здивував Валя й Станіслава. Вона повернулася з роботи, одразу взялася готувати вечерю для мулярів, що клали стіни. Та й до чоловіка:

— Вся Вільшанка з тебе сміється — в цеху за вярстатом орудував, дома глину місив, а завечері гирі вкопав, за м'ячем гасав, наче хлопчик... Так кажуть люди.

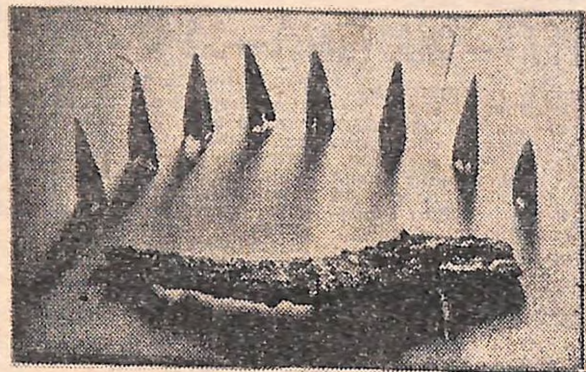
— Я нагренувався на один бік тільки, а треба кругом, — пожартував Станіслав. Хоч мав пояснити, що він фізгорт цеху, що громадський інструктор по спорту.

Гирі він міг би й не піднімати, але на гандбольному майданчику його присутність була необхідною — почалася спартакіада. І на нього чекали надія, адже він першорозрядник, кращий багатоборець ГПО.

Він ставив дім і скликав хлопців на інший будівельний майданчик — будувати стадіон. «Досить Вільшанці на такому-сякому майдані рекордами марити, потрібна справжня арена. І ми її зробимо самі для себе».

А тим часом три норми

АРХЕОЛОГІЯ

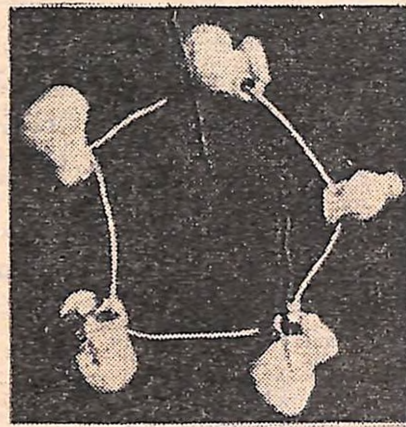

МИНУЛЕ—

ПІСЛЯСЛОВО ДО РОЗКОПОК І АРХЕОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ, ПРОВЕДЕНИХ ВЛІТКУ ДРУГОКУРСНИКАМИ ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КІРОВОГРАДСЬКОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА.

В ДОЛОНЯХ

Він так і пролягав у своїй схованці до наших днів. Цілісний, коли не брати до уваги кемінучих пошкоджень. Сам він — залізний. Добре йому дісталося від корозії. Що зображено на ньому, що написане — належить установити майбутнім історикам... А поруч — бронзові наконечники стріл. Філігранне намисто у вигляді глечиків. Жовто-зелене на колір. Йому близько двох тисяч років.

МУКИ ТАІТАЛА

«Каторжний» праця археолога. Курганний часи «порізано» паралельними траншеями від поверхні до материка. Стіни траншей (бровки) ретельно зачищено лопатами. Стає видно, як «зводили» курган. А на «бровці» видно, куди сипали глину з поховальної камери, де грабіжницький хід. Буває, що курган протягом життя досидали глиною (а то й більше), і тоді під новою підсипкою зберігалися стара. На ній — трава і квіти. Придавлені землею, суші. Мертвий гербарій, він викликає захоплення не менше, ніж ескарпи. На товстому таї глини чорніє вхід. До камери — 8 — 10 метрів. Іти ж із лопатою, шпательом, шпичкою. Година, день, другий...

«ФАНТАЗІЯ ВАЖЛИВІША ЗА ЗНАННЯ»

(А. Ейнштейн).

* * *

Знахідки — це те, що лишилося від грабіжників. Найімовірніше, тих, хто був свідком похорону. Навіть вже націлені ходи злодіїв. Брали все, що було на виду. Ділили поспіхом. Поховальний обряд — неперевершений обряд любові! І поваги до небіжчика. І рантом усе кудись щезає. Натомість — зажерливість.

На глиняному глечикі — відбиток пальців. Ного залишили покійникові ще сирим. Можливо, несподівана? А ось іще. В могилі двоє — він і вона. Вона поклала голову йому на плече. Хто вони? Молоді закохані, скіфські Ромео і Джульєтта? Хтозна. Поступово курган почали видавати приємні сюрпризи: бронзові наконечники, прясла, залізне шило, бронзовий глек, гречку амфору... А між цими знахідками — напружене чекання, граничне терпіння. Опис, систематизація. Та ще теплі літні вечори у Світловодську, воно, дискусії...

зація. Та ще теплі літні вечори у Світловодську, воно, дискусії...

ДО СЛОВ'ЯН...

Сергієві Кравченку щастило. Із семи прямиць, знайдених групою «Змієві валі» на території «Канішці», п'ять належало йому. І ще житло. Овальної форми землянка. Дах піднімався над поверхню землі і тримався на шести стовпах. Посередній викладене з каменю і примазане глиною місце для вогнища. Так виявили старе поселення.

А ось іще одна таємниця. Хоча урочище «Чортове болото» для місцевих жителів оповите якоюсь таємничістю, археологи нічого не сподівалися тут знайти. І рантом — поховальний обряд. Труни спаливали і кістки складали в глечик. Жодна знахідка не може існувати сама по собі, навіть коли вона представляє в єдиному екземплярі. Гіпотеза: може, це і є проміжна ланка між слов'янами і предками?

ЗВІТ ПРО ПРАКТИКУ ЮРІЯ ВОРОНОВА:

Час справляє дивне враження. Нівтори тисячі років тому, дві... І ти стоїш обличчям до краю цієї «сиріви» часу. Не відчуваєш цієї незбагненої умовної готки відліку. І минуле втрачає конкретне місце. Воно — «десь». Де ще немає атома, надзвуків літаків... І рантом виявляється, що ти точеш ту ж землю. А «сиріва» — всього три метри. На її дні — кілька бронзових наконечників. Бронзова гранчаста куля. Я торкаюсь рукою того, що не знало подібного дошку аж двадцять століть. І мінує — у мене в долоні.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» — СКА (Київ) — 3:2

Перші хвилини матчу. Капітан «Зірки» Юрій Касюк одержав м'яч від Миколи Голика і спрямував його в сітку воріт арміїців. Після відпочинку наші земляки необережно почали діяти в захисті. Цим скористалися столичні футболісти, і на 49-й хвилині Сергій Сепешко встановлює різницю. Далі кировоградці напрошують темп, безупинно атакують. Ось передачу Самофалова з правого краю вміло використовує Сергій

Радюченко — 2:1. Та не минуло й трьох хвилин, як київці без допомоги захисників ліній, у тому числі й голкіпера, проводять другий м'яч. На 83-й хвилині наші земляки несподівано дістають право на штрафний удар. Андрій Карпюк уміло відпасує м'яч Радюченку, а той на швидкості, зустрівшись зі стражем воріт гостей, виводить свою команду вперед — 3:2.

В. ШАБАЛІН.

ГПО НА МАРШІ

СТАРТУЮТЬ БАГАТОБОРЦІ

Три дні на спортивних базах Кіровограда тривали поєдинки обласного фіналу першості країни з багатоборства ГПО на приз газети «Комсомольская правда». В легкоатлетичних секторах, стрільському тирі, плаванням басейні вквітало неслижалося до фінішу багатоборці Долинського району. Вони очолили турнірну таблицю змагань серед сільських спортсменів. «Срібло» дісталось представникам

Добровеличківського, «бронза» — Гайворонського районів. А в групі міських команд попередню перемогу в Кіровоградському й Ленінському районах м. Кіровограда, багатоборці Світловодська. Ті, хто переміг в особистому заліку, ввійшли до складу збірної області, яка виступатиме на республіканському фіналі першості країни з багатоборства ГПО. Матеріали з цих змагань буде опубліковано.

МІНІСТЕРСТВО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА СРСР

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ

набір слухачів

НА ЗАОЧНІ ПІДГОТОВНІ КУРСИ

З метою подання сільській молоді конкретної практичної допомоги в підготовці до складання вступних екзаменів при сільськогосподарському інституті організовано восьмикурсні заочні підготовчі курси, на які приймають юнаків і дівчат, що закінчили середню школу або технікум, а також учнів 10-х класів середньої школи. Для осіб, що вступають до інституту на денний відділ, початок занять з 1 листопада 1980 року, для осіб, що вступають на заочний відділ, заняття триватимуть з 1 березня по 31 грудня 1981 року з перервою на час літніх відпусток викладачів (липень—серпень).

Інститут має такі факультети: агрономічний, механізаційний, гідромеліораційний, ветеринарний.

Усім зарахованим на курси висилають завдання по контрольних роботах і методичні вказівки до них: з фізики, хімії, біології, географії, математики, російської та української мов і літератури.

Виконані контрольні роботи слухачі надсилають в інститут на перевірку, після чого їх повертають їм. Діагностичні письмові та усні консультації щодо виконання роботи і читання програми вступних екзаменів.

Підготовчі курси платні — 22 карбованці за весь період навчання. Плату за навчання надсилають поштовою переказом на адресу: м. Дніпропетровськ, міське управління Держбанку, поточний рахунок 14035, заочні підготовчі курси.

Бажаючі вступити на курси надсилають на адресу інституту копію атестата про середню освіту або диплома технікуму (учні 10-х класів надсилають довідку з дозволу директора школи), заяву на ім'я ректора, квитанцію про плату за навчання, фотокартку розміром 3x4 см, конверт зі зворотньою адресою.

Адреса: 320638, м. Дніпропетровськ, вул. Ворошилова, 25, сільськогосподарський інститут, заочні підготовчі курси.

Приймання документів — з 1 вересня.

РЕКТОРАТ.

У НЕОБМЕЖЕНІЙ КІЛЬКОСТІ

закуповують заготівельні пункти споживчої кооперації Кіровоградщини:

Насіння гарбуза — 1 крб. 70 коп. за кг сухої чистої сировини

Кукурудзяні рильця — 3 крб.

Корені кульбаби — 2 крб.

Корені айру (лепехи) — 1 крб. 50 коп.

Плоди шипшини — 2 крб.

Плоди глоду — 2 крб.

Плоди жостери — 3 крб.

Листя подорожника — 1 крб. 50 коп.

Шановні товариші, підприємці та школярі! Здавайте лікарську сировину на заготівельні пункти споживчої кооперації!

Кіровоградська облспоживспілка.
Укоопторгтреслама.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 6

ОГОЛОШУЄ

ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

на спеціальності:

токаря (дівчата),
слюсар-інструментальник,
слюсар-ремонтник.

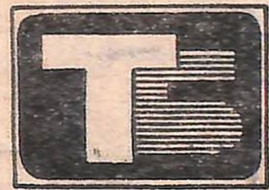
По закінченні навчання учні працюватимуть на Кіровоградському заводі друкарських машин.

Початок занять з 1 жовтня.

Стипендія — 70 крб. на місяць.

ДИРЕКЦІЯ.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

Вівторок, 9 вересня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Мультифільм «Дістали до неба». «Річкі-Тіки-Тава». 9.35 — Балет О. Глазунова «Раймонда». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Літня гроза». «Літній дощ». 15.15 — Учитель. — Урок музики. 16.15 — Телебачення. 16.45 — Вперед, хлоп'ята! 17.45 — Концерт народної капели бандуристів Палацу культури металургійного заводу м. Дніпропетровська. 18.00 — Життя науки. Академія наук Білоруської РСР. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До національного свята болгарського народу — Дня свободи. Програма телебачення Народної Республіки Болгарії. 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародна товариська зустріч з хокею: збірна Швеції — збірна СРСР. У перерві — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.10 — Фільм-концерт. 10.20 — Новини кіноекрана. 11.40 — «Шкільний екран». 10-й клас. Українська література. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.40 — «Грає гітарист А. Шпаков». 16.50 — «Сьогодні — національне свято Народної Республіки Болгарії — 36-а річниця соціалістичної революції». 18.00 — «XXVI з'їздові КПРС — гідну зустріч». 18.30 — Фільм-концерт. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «До 600-річчя Куликовської битви». Ю. Лиманов «Задонщина». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави «Задонщина». По закінченні — Новини.

Третя програма

19.00 — «Служу Радянському Союзу». 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — Чемпіонат СРСР з легкої атлетики. 20.50 — Концерт. 21.40 — «Інженер Прончатов». 2 серія. Художній телефільм. 2 серія.

Середа, 10 вересня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.00 — «Бодра сміх». Концерт дитячих художніх колективів (Болгарія). 9.45 — Фільм «Літо було тільки десь». 11.00 — Клуб кіноподорожей. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Своя земля». «До куритися Авача». 15.40 — О. Салінський. П'єси «Варвара» і «Марія». 16.30 — «Час Удодана». Телепарис. 17.00 — Відгукіється сурмачі! 17.30 — Співає народна артистка СРСР М. Амранавілі. 18.00 — Пропороносіть трудові слави. 18.15 — «30 хвилин з Анатолієм Карповим». Передача 1. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 —

Телефільм «Попереднє слідство». 1 серія. 20.00 — Муз. телефільм «Літо в Суханові». 20.10 — Телефільм за оповіданнями А. П. Чехова «Чоботи». «Твір мистецтва». «Жарт». 21.00 — «Час». 21.35 — Обличчя друзів. 22.20 — Сьогодні у світі. 22.35 — Концерт Державного симфонічного оркестру СРСР.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Ю. Лиманов «Задонщина». Вистава. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Документальний телефільм «Четверте літо». 16.50 — «Щодне поле». Кінонарис. 17.10 — Фільм-концерт «Ми з тобою, комсомол». 17.25 — «Сонячне коло». 18.00 — «Міфи і дійсність». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.40 — Телефільм. (Кіровоград). 18.45 — «Факт і коментар». Польові роботи осіннього комплексу. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Фільм-балет «Галатей». 20.30 — Телеогляд «Сільськогосподарський тиждень». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Звустри». По закінченні — Новини.

Третя програма

19.00 — «Сільська година». 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — Пошта програм «Час». 20.50 — Виступ національного ансамблю пісні і танцю соціалістичної Ефіопії. 21.40 — «Інженер Прончатов». Художній телефільм. 3 серія.

Четвер, 11 вересня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Вперед, хлоп'ята! 10.05 — Док. телефільм «Попереднє слідство». 1 серія. 11.05 — Після закінчення з людиною. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Уроки довіри». 15.10 — Російська мова. 15.40 — Олімпійці серед нас. 16.10 — До національного свята Ефіопії — Дня революції. Кінопрограма. 16.40 — Грає народний артист РРФСР І. Нечепоренко (балалайка). 17.15 — Адреси молодих. 18.15 — «30 хвилин з Анатолієм Карповим». Передача 2. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Док. телефільм «Попереднє слідство». 2 серія. 20.00 — Телефільм «Весняна веселка». 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародна товариська зустріч з хокею: збірна ЧССР — збірна СРСР. У перерві — 22.10 — Сьогодні у світі.

Друга програма

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Естрадний концерт. 16.40 — Республіканська фізико-математична школа. Передача 2. 17.00 — «Народні художні промисли Прикарпаття». 18.00 — «Вахта врожаю». 18.15 — «Кормовиробництво — темп і якість». (Кіровоград). 18.25 — Оголошення. (Кіровоград). 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Советский спорт»: «Сокіл» (Київ) — «Спартак» (Москва). 2 періоди. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Хокей: «Сокіл» (Київ) — «Спартак» (Москва). 3 період. 22.00 — Короткометражний художній телефільм «Прем'єра». По закінченні — Новини.

Третя програма

19.00 — «У світі танцю». Телевізійний фільм. 19.30 — «Подані». 20.00 — «Вечірня казка». 20.15 — Чемпіонат світу з мотоспорту. 20.50 — Симфонічні мініатюри російських композиторів. 21.40 — «Здрастуйте, я приїхав». Телевізійний художній фільм.

П'ятниця, 12 вересня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Адреси молодих. 10.05 — Док. телефільм «Попереднє слідство». 2 серія. 11.05 — «Народна творчість». Телеогляд. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До дня нації Республіки Гвінея-Бісау. Республіки Острови Зеленого Мису. Док. фільм. 15.25 — Драматургія О. М. Горького. «Міщани». 16.20 — Москвичі — з'їздові партії. 16.50 — Л. Ветхен. Перша симфонія. 17.15 — Док. телефільм «Вольські». До 200-річчя заснування міста. 17.45 — Зустріч юнаків та телебачення «Орля» з Героєм Радянського Союзу генерал-майором авіації А. І. Володимиром. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Кінозала. «Наші діти». 19.05 — Фільм-концерт «Мелодії Ю. Свєтського». 19.50 — Док. фільм «Цей «вільний» світ». 21.00 — «Час». 21.35 — Міжнародна товариська зустріч з хокею: збірна ЧССР — збірна СРСР. У перерві — 22.10 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.20 — «Орієнтир». 11.05 — Фільм-концерт. 11.40 — «Шкільний екран». 10-й клас. Російська література. 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.25 — «Закон і ми». 16.55 — Концерт. 17.30 — «XXVI з'їздові КПРС — гідну зустріч». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — «Населення — про цивільну оборону». (Кіровоград). 18.30 — Музичний фільм «Мелодії біля озера». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Розплата». Телебачення за односторонньою повістю В. Тендрякова. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження телебачення «Розплата». По закінченні — Новини.

Третя програма

19.00 — Футбол: «Кубань» (Краснодар) — «Спартак» (Москва). 20.55 — Концерт. 21.40 — «Сім п'янок». Художній фільм.

Субота, 13 вересня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Умілі руки. 9.35 — Для вас, батьки. 10.05 — Концерт виконавців на народних інструментах. 10.35 — Більше хороших товарів. 11.05 — Розповіді про художників О. Філатова. 11.35 — Передачі. Зустріч ветеранів 3 гвардійської танкової армії. 12.50 — 37-й тираж «Спортолото». 13.05 — Р. Гамзатов. Поема «Безсмертні матері». 14.00 — Наша адреса — Радянський Союз. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм «Село Качка». 16.10 — Муз. абоне-

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БН 03101.

Обсяг 0.5 друк. арн.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 01107.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патрістичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України,

м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Зам. № 453.

Тираж 54000.